

MØTEINNKALLING

Utvalg: PLAN OG RESSURSUTVALGET
Møtested: Møterom 2. etg
Møtedato: 02.02.2022 **Tid:** 09:00

Eventuelt forfall meldes til tlf. 75569000
Varamedlemmer møter etter nærmere avtale.

Innkalte:

Funksjon	Navn	Forfall	Innkalt for
Leder	Tom Forstun Antonsen		
Nestleder	Iris Skoglund		
Medlem	Espen Erling Karlsen		
Medlem	Tommy Rasch		
Medlem	Linda Tove Tverrånes Moen		

SAKSLISTE

Saksnr.	Arkivsaksnr.	Tittel	Referater	Delegerte vedtak
1/22	22/58	GODKJENNING AV PROTOKOLL - PLAN OG RESSURSUTVALGET		
2/22	21/728	SØKNAD OM DISPENSASJON - MOTORFERDSEL - JAN-PETER YSLAND		
3/22	21/743	SØKNAD OM MOTORFERDSEL - EITERJORD GUNNEIERLAG		
4/22	22/8	SØKNAD OM MOTORFERDSEL - BARBRO BERNTSEN		
5/22	22/37	SØKNAD OM MOTORFERDSEL - ELLEN HÅKONSEN		

Moldjord, 27.01.2022

Tom Antonsen
Leder

REFERERES FRA DOKUMENTJOURNAL

Dato: - Utvalg: PLR Plan og ressursutvalget

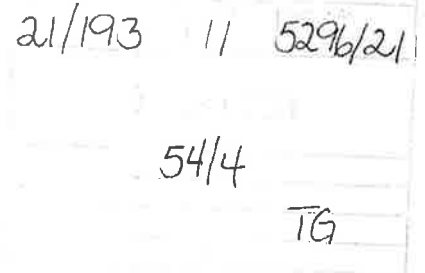
Saksnr Løpenr	Regdato Navn Innhold	Avd/Sek/Sakb	Arkivkode
21/193-11 5296/21	28.10.2021 Statsforvalteren i Nordland KOPI AV BREV TIL ADV. KVARSNES - SØKNAD OM DISPENSASJON 54/4 ARILD AMUNDSEN	BK/TEK/TG	GNR 54/4
20/153-8 6196/21	16.12.2021 Landbruksdirektoratet. VEDTAK OM TILSKUDD TIL KOMMUNAL VETERINÆRVAKT FOR 2022	BK/TEK/AMW	026
21/168-76 161/22	11.01.2022 Naturdata KVITTERING - SSB-RAPPORT FOR BEIARN - ELG	BK/TEK/TOS	K46
21/168-77 162/22	11.01.2022 Naturdata KVITTERING - SSB-RAPPORT FOR BEIARN - RÅDYR	BK/TEK/TOS	K46
21/445-10 337/22	19.01.2022 Statsforvalteren i Nordland ENDELIG VEDTAK - KLAGE PÅ DELING GNR/BNR 16/17 I BEIARN TAS IKKE TIL FØLGE	BK/TEK/TG	GNR 16/17

ADVOKAT TERJE KVARSNES AS
Kongens gate 18
8006 BODØ

Saksbehandler, innvalgstelefon

Margrethe Benson, 75 54 78 62

Endelig vedtak - klage over avslag på søknad om fradeling av 3,6 daa overflatedyrka jord fra gnr 54 bnr 4 m.fl. i Beiarn tas ikke til følge

Statsforvalterens vedtak:

Statsforvalteren tar ikke klagen fra Arild Amundsen v/advokat Terje Kvarsnes til følge.

Kommunens vedtak av 29.04.2021 om å avslå søknad om fradeling av et areal på ca. 3,6 daa overflatedyrka jord fra gnr 54 bnr 4, 8 og 9 i Beiarn stadfestes, jfr. jordloven § 1 og 12.

Fylkesmannens vedtak er endelig, og det kan ikke klages videre, jfr. forvaltningsloven § 28.

Behandling i kommunen

Arild Amundsen har søkt om fradeling av et areal på 3,6 daa overflatedyrka jord fra gnr 54 bnr 4, 8 og 9 i Beiarn. Formålet med søknaden er tilleggsareal til egen fritidseiendom, gnr 54 bnr 13. Amundsen skriver i søknaden at han ønsker å dyrke poteter og grønnsaker på arealet samt sette opp et drivhus.

Søknaden ble avslått ved administrativt vedtak i kommunen 29.04.2021. Kommunen minnet i vedtaket om driveplikten som følger av § 8 i jordloven.

Kommunens vedtak ble påklaget av Arild Amundsen ved brev av 21.05.2021 fra advokat Terje Kvarsnes.

Plan- og ressursutvalget behandlet klagen i møte 17.09.2021, sak 35/21, og tilrødde enstemmig at klagen ikke tas til følge.

Faktiske opplysninger

Gnr 54 bnr 4, 8 og 9 har 11,1 daa fulldyrka jord, 6,8 daa overflatedyrka jord, 392,8 daa produktiv skog, 553,6 daa anna areal og 58,6 daa som ikke er klassifisert.

Det er en rekke bygninger på eiendommen, bl.a. våningshus, to hus for dyr/landbruk/lager/silo og et fritidsbygg.

Området hvor eiendommen ligger er i kommuneplanens arealdel avsatt til landbruks-, -natur- og friluftsfremål samt reindrift.

Statsforvalterens klagebehandling

Lovgrunnlag

Forvaltningslovens § 34, 2. ledd, siste punktum har følgende ordlyd: *"Der statlig organ er klageinstans for vedtak truffet av kommune eller fylkeskommune, skal klageinstansen legge stor vekt på hensynet til det kommunale selvstyre ved prøving av det frie skjønn."* Dette innebærer at Statsforvalteren i sin klagebehandling i første rekke skal vurdere om kommunens vedtak og klagebehandling er i samsvar med gjeldende lover og retningslinjer. Det skjønn som kommunen etter delegert myndighet har utøvd bør klageinstansen som hovedregel ikke sette seg ut over. I saker som gjelder omdisponering etter jordloven § 9 og deling etter jordloven § 12, kan nasjonale hensyn bl.a. vernet om produktjonsarealer (jord og skog) og vern om natur og kulturlandskap gjøre at klageinstansen setter kommunens skjønn til side.

Jordloven § 12, første til fjerde ledd har følgende ordlyd:

«Deling av eigedom som er nytta eller kan nyttast til jordbruk eller skogbruk, må godkjennast av departementet. Det same gjeld forpaking, tomtefeste og liknande leige eller bruksrett til del av eigedom når retten er stifta for lengre tid enn 10 år eller ikkje kan seiast opp av eigaren (utleigaren). Med eigedom meiner ein og rettar som ligg til eigedom i sameige».

Skal dyrka jord takast i bruk til andre formål enn jordbruksproduksjon, eller skal dyrkbar jord takast i bruk slik at ho ikkje vert eigna til jordbruksproduksjon i framtida, kan samtykke til deling ikkje givast utan at det er gitt samtykke til omdisponering etter § 9.

Ved avgjerda av om samtykke til deling skal givast, skal det leggjast vekt på om delinga legg til rette for ein tenleg og variert bruksstruktur i landbruket. I vurderinga inngår mellom anna omsynet til vern av arealressursane, om delinga fører til ei driftsmessig god løysing, og om delinga kan føre til drifts- og miljømessige ulemper for landbruket i området. Det kan leggjast vekt på andre omsyn dersom de fell inn under formålet i jordlova.

Sjølv om det etter tredje ledd ikkje ligg til rette for å gi samtykke til deling, kan samtykke givast dersom deling vil vareta omsynet til busetjinga i området».

Jordlovens formålsbestemmelse, § 1 har følgende ordlyd:

"Denne lov har til føremål å leggja tilhøva slik til rette at jordviddene i landet med skog og fjell og alt som høyrer til (arealressursane), kan verte brukt på den måten som er mest gagnleg for samfunnet og dei som har yrket sitt i landbruket.

Arealressursane bør disponerast på ein måte som gir ein tenleg, variert bruksstruktur ut frå samfunnsutviklinga i området og med hovudvekt på omsynet til busetjing, arbeid og driftsmessig gode løysingar.

Ein samfunnsgagnleg bruk inneber at ein tek omsyn til at ressursane skal disponerast ut frå framtidige generasjonar sine behov. Forvaltninga av arealressursane skal vera miljøforsvarleg og mellom anna ta omsyn til vern om jordsmonnet som produksjonsfaktor og ta vare på areal og kulturlandskap som grunnlag for liv, helse og trivsel for menneske, dyr og planter».

Kommunens begrunnelse

Kommunen skriver i sitt vedtak 29.04.2021 at den etter en samlet vurdering i lys av jordloven § 12, 3. ledd ikke kan gi samtykke til fradeling av dyrka mark som tilleggsareal til en eksisterende fritidsbolig. Dette begrunnes med at en fradeling slik det er søkt om gir større ulemper enn fordeler for landbruket. Kommunen kan heller ikke se at tiltaket vil være forenlig med jordlovens formål, § 1.

Klagen

Kommunens vedtak er påklaget i brev av 21.05.2021 fra advokat Terje Kvarsnes. Vedrørende sakens faktiske side viser Kvarsnes innledningsvis til at det ikke er korrekt at området som søkes fradelt er overflatedyrket. Grunneieren har opplyst at området ikke er slått siden 2011. Det området som ble høstet utgjør ca. 1/3 av det samlede areal oppgitt til 3,6 daa. Kvarsnes skriver at øvrige del av eiendommen er overgrodd med selje og annet buskas. Eiendommen gnr 54 bnr 4, 8 og 9 har anslagsvis 10 daa full- og overflatedyrka jord. Etter advokat Kvarsnes vurdering har eiendommen et for lite inntektspotensial til å dekke selv små investeringer i maskiner og bygg for landbruksdrift. Formålet bak ønsket om å kjøpe tilleggsarealet er bl.a. produksjon av jordbær og poteter. Advokat Kvarsnes fremholder at en slik løsning vil innebære et større jordvern enn dagsens situasjon og ivareta areal og kulturlandskap ved at gjengroing begrenses. Et samtykke til deling vil for dagens eier av gnr 54 bnr 13 og senere generasjoner vil være selvforsynt med poteter og eventuelt andre grønnsaker. Advokat Kvarsnes viser til jordloven § 1 første ledd. I forhold til effektiv ressursutnyttelse og jordvern vil dette være en bedre løsning enn dagsens situasjon hvor dyrkbar jord mer og mer gror igjen.

Advokat Terje Kvarsnes opplyser at det ble gitt samtykke til fradeling av dyrka mark fra gnr 54 bnr 35 så sent som i 2019.

Advokat Kvarsnes anfører at Beiarn kommunes vedtak av 29.04.2021 er ugyldig etter læren om uriktige skjønnsforutsetninger. Subsidiært anføres det at det foreligger usaklig forskjellsbehandling med henvisning til at det ble gitt samtykke til fradeling av hyttetomt fra dyrka mark i 2019.

Kommunens klagebehandling

Innledningsvis viser kommunen til advokat Kvarsnes anførsel om at arealet som søkes fradelt ikke er 3,6 daa overflatedyrka jord slik kommunen har lagt til grunn. Kommunen viser til at NIBIO sammen med kommunen gjennomgikk AR5 sommeren 2021, og at arealstatus for tomta ikke er endret. Kommunen legger til grunn at det dreier seg om 3,6 daa overflatedyrka jord.

Advokat Kvarsnes har i klagen påpekt eiendommens begrensede arealer av dyrka jord og at den ikke gir grunnlag for drift eller investeringer. Kommunen bestrider ikke dette, men viser til at en landbrukseiendom på mer enn 1000 daa er av en ikke ubetydelig størrelse. Dersom nåværende eller

fremtidig eier ikke kan forsvare drift av eiendommen, vil salg eller bortleie av landbruksarealene som tilleggsjord være en bedre løsning.

Kommunen slår fast at hensynet til bosettingen ikke gjør seg gjeldende i denne saken. Det samme gjelder hensynet til å skaffe tomter til næringsvirksomhet.

Advokat Kvarsnes påberoper seg usaklig forskjellsbehandling i sin klage, bl.a hyttetomt til Harry Aag fradelt i 2019. Statsforvalteren kommer tilbake til dette senere i saken.

Kommunen viser til kommuneplanens arealdel. Området hvor eiendommen ligger er satt av til formålet LNFR. Det er her lagt føringer for hvor store nye fritidstomter kan være. I nåværende arealdel er dette angitt til maksimalt 700 m². Dersom det i denne saken gis samtykke til fradeling av 3,6 daa vil det medføre at fritidstomten blir på 4,4 daa, noe som er lang mer enn det kommuneplanens arealdel åpner for.

Når det gjelder kommunens konklusjon på behandlingen av klagen viser Statsforvalteren til siste avsnitt i kommunens saksfremlegg.

Statsforvalterens vurderinger

Hensynet til vern om arealressursene og om en fradeling vil føre til en driftsmessig god løsning

I vurderingen av om deling skal tillates, skal det legges vekt på om delingen ivaretar hensynet til vern av arealressursene. Med ressurser menes alt av bygninger, jord, skog, utmark og rettigheter, f.eks. beiterettigheter som ligger til eiendommen. I Rundskriv M-2/2021 fra Landbruks- og matdepartementet punkt 5.5.3.2 står det bl.a.:

«Formuleringen «omsynet til vern av arealressursane» gjør det mulig for forvaltningen å treffe en avgjørelse som kan hindre at det oppstår enheter som det er vanskelig å drive rasjonelt og opprettholde som aktive bruk. Formuleringen gjør det også mulig å hindre oppdeling av arealene som gjør det vanskelig å nekte senere omdisponeringer. Vernet gjelder de ressursene som tilhører landbrukseiendommen, enten eiendommen er liten eller stor. I tillegg kan det være vanskelig å følge opp driveplikten på små bruk. Små enheter i skogbruket kan øke risikoen for at skogen ikke blir forsvarlig drevet. Ved å vektlegge hensynet til vern av arealressursene, kan slike fradelinger unngås.»

....

Ved vurderingen av «omsynet til vern av arealressursane» må forvaltningen ta utgangspunkt i den plansituasjon som foreligger. Dette innebærer at hensynet til godkjente planer fortsatt er sentralt i vurderingen av om det skal gis samtykke til deling, selv om dette hensynet ikke eksplisitt er nevnt i bestemmelsen»

Gnr 54 bnr 4, 8 og 9 har 17,9 daa jordbruksareal og 392,8 daa produktiv skog. Kommunen opplyser at totalarealet er over 1000 daa. Det er nå søkt om samtykke til fradeling av 3,6 daa overflatedyrka jord. Statsforvalteren har merket seg at arealene som skal selges ikke er i drift i dag, og at de er preget av gjengroing. Årsaken til dette er at eieren ikke overholder driveplikten i § 8 i jordloven. Av denne bestemmelsen fremgår det at jordbruksareal skal drives. Det gjelder fulldyrka jord, overflatedyrka jord samt innmarksbeite. Dersom eieren selv ikke ønsker å drive arealene, må han leie dem bort med skriftlig leiekontrakt med en varighet på minst 10 år.

Statsforvalteren kan etter dette ikke legge vekt på at arealene er preget at gjengroing.

Dersom det blir gitt samtykke til fradeling slik det er søkt om, vil det bli opprettet en fritidstomt på 4,4 daa. Statsforvalteren viser i denne forbindelse til kommuneplanens arealdel hvor det er lagt føringer for hvor store nye fritidstomter kan være. Det er det angitt en maksimal størrelse på 700m². Som kommunen nevner under klagebehandlingen er det ikke sikkert at deling lar seg gjennomføre i tråd med bestemmelsene i plan- og bygningsloven og kommuneplanens arealdel. Statsforvalteren slutter seg til denne vurderingen. Det vises også til sitatet fra rundskrivet ovenfor når det gjelder hensynet til godkjente planer.

Statsforvalteren er av den oppfatning at hensynet vern av arealressursene klart taler mot å gi samtykke til deling slik det er søkt om. En deling vil heller ikke føre til en god driftsmessig god løsning.

Om delingen fører til drifts- eller miljømessige ulemper for landbruket i området

Statsforvalteren kan ikke se at fradeling slik det er søkt om vil kunne medføre slike ulemper.

Drift av arealene

Statsforvalteren viser til orienteringen ovenfor om driveplikten etter jordloven § 8. Advokat Terje Kvarsnes har i klagen vist til planene om at søker med sine etterkommere ønsker å bli selvforsynte med poteter og grønnsaker. Av jordloven § 1 fremgår det at loven bl.a. har til formål å legge forholdene til rette slik at arealressursene kan bli brukt på den måten som er mest gagnlig for samfunnet og de som har sitt yrke i landbruket. Statsforvalteren kan ikke se at ønske om å holde seg og sin familie selvforsynt med grønnsaker er en samfunnsinteresse i jordlovens forstand. Statsforvalteren kan da ikke legge vekt på dette ønsket ved behandlingen av den aktuelle selingssøknaden.

Anførselen i klagen om usaklig forskjellsbehandling

Advokat Kvarsnes trekker fram en sak fra 2019 hvor han skriver at det ble fradelt en tomt på dyrka mark fra eiendom tilhørende Harry Aag.

Kommunen opplyser under klagebehandlingen at det i 2017 ble gitt samtykke til fradeling av to parseller samt naust fra gnr 54 bnr 4 for opprettelse av fritidstomt med den begrunnelse at arealet ikke omfattet dyrkbar jord. Kommunen viser videre til sak 21/194 hvor det ble innvilget fradeling av dyrka jord fra gnr 54 bnr 8. Begrunnelsen i denne saken var at søkeren ønsket å bosette seg på sin eiendom slik at bosettingshensyn gjorde seg gjeldende.

Statsforvalteren kan ikke se at de to nevnte sakene er sammenlignbare med den foreliggende saken.

Oppsummering og konklusjon

Statsforvalteren er av den oppfatning at Beiarn kommunes vedtak om å avslå søknad om fradeling av en parsell på ca. 3,6 daa dyrkbar jorda fra gnr 54 bnr 4 som tilleggsareal til tidligere fradelt fritidstomt er i samsvar med jordlovens formålsbestemmelse og retningslinjer gitt i Rundskriv fra Landbruks- og matdepartementet. Statsforvalteren kan ikke se at kommunen har utøvd sitt skjønn på en uforsvarlig eller vilkårlig måte eller at det er tatt utenforliggende hensyn. Vi kan heller ikke se at søkeren har blitt utsatt for usaklig

forskjellsbehandling. Statsforvalteren har også lagt vekt på at Plan- og ressursutvalget fattet enstemmige vedtak under klagebehandlingen. Det er etter dette ikke grunnlag for å omgjøre kommunens vedtak.

Klagen tas ikke til følge.

Med hilsen

Katrine Erikstad (e.f.)
avdelingsdirektør for landbruk og reindrift

Stein Tage Domaas
underdirektør

Dokumentet er elektronisk godkjent

Saksbehandler: Juridisk seniorrådgiver Margrethe Benson

Kopi til:

Harry Aag	Kjelling 73	8120	Nygårdsjøen
Beiarn kommune	Kommunehuset, Nedre Beiarveien 906	8110	Moldjord
Arild Amundsen	Krykja 37	8021	Bodø

Beiarn kommune
Nedre Bearveien 906 - Kommunehuset
8110 MOLDJORD

Beiarn Kommune		
Ark.saksnr.	Dok.nr.	Reg.nr./År
20/193	8	6196/21
16 DES 2021		
Ark.kode P	026	
Ark.kode S		
Avdeling	Saksbeh.	AMW
Kassasjon	Gradering	

Vår dato: 15.12.2021
Vår referanse: 21/74081 - 1
Deres dato:
Deres referanse:

Vedtak om tilskudd til kommunal veterinæravtalt for 2022

Stortinget har bevilget om lag 140,3 millioner kroner i tilskudd til klinisk veterinæravtalt utenom ordinær arbeidstid og om lag 5,793 millioner kroner i administrasjonstilskudd for 2022. Formålet med tilskuddet er å bidra til tilfredsstillende tilgang på tjenester fra dyrehelsepersonell.

Landbruksdirektoratet har fordelt vakt- og administrasjonstilskuddet til kommunene ut fra fastsatt vaktinndeling og vaktopplegg. Fastsatt tilskuddsbeløp per vakt-distrikt fremgår av vedlegg til dette vedtaksbrevet.

Tilskuddet skal brukes til veterinæravtalt og administrasjon

Landbruksdirektoratet forutsetter at vakttilskuddet i sin helhet brukes til å godtgjøre veterinærer på vakt. Kommunene kan selv bestemme om det er hensiktsmessig å godtgjøre veterinærene mer enn avsatt tilskuddsbeløp, men et eventuelt merforbruk må kommunene dekke selv.

Administrasjonstilskuddet skal brukes til å dekke utgifter ved administrasjon av veterinæravtalt. Kommuner kan bruke ubenyttet administrasjonstilskudd til å godtgjøre veterinærer på vakt.

Utbetaling og kontroll

Landbruksdirektoratet utbetaler tilskuddet i løpet av januar 2022. Tilskuddsmidlene utbetales til administrasjonskommunen i hvert enkelt vakt-distrikt, jf. vedlagt oversikt.

Tilskuddsmidlene utbetales med forbehold om at Landbruksdirektoratet har adgang til å føre kontroll med at midlene benyttes etter forutsetningene for tildelingen. Dersom det ved en slik kontroll fremkommer at tilskuddsmidlene ikke er brukt etter forutsetningene, kan Landbruksdirektoratet kreve tilskuddsmidlene tilbakebetalt eller redusere tilskuddet etterfølgende år.

Administrasjonskommunene skal hvert år rapportere om bruken av vakt- og administrasjonstilskudd foregående år. Vi vil legge ut informasjon om dette, samt lenke til

rapporteringskjema, i løpet av første tertial 2022. Så snart dette er på plass, vil vi informere administrasjonskommunene om hvor de kan finne denne informasjonen og rapporteringskjema, samt frist for rapportering.

Det er ingen klageadgang

Tildeling av vakt- og administrasjonstilskudd er ikke et enkeltvedtak etter forvaltningsloven, og kan derfor ikke påklages.

Endring av administrasjonskommune

Vaktdistrikter som endrer administrasjonskommune i løpet av 2022, skal melde fra om dette til Landbruksdirektoratet.

Vaktdistrikter med felles vaktbetjening

I 2021 fikk 18 vaktdistrikter litt mindre vakttilskudd fordi de ifølge våre opplysninger hadde fellesbetjent vakt med andre vaktdistrikter hele eller deler av året. I forkant av fordelingen av vakttilskuddet for 2022 har vi fått mottatt opplysninger om at vaktdistriktene «Melhus og Skaun» og «Trondheim» ikke lenger har fellesbetjent vakt. Det betyr at de fra 2022 vil motta en større del av vakttilskuddet enn tidligere.

Vaktdistrikter som i løpet av 2022 slutter å ha felles vaktbetjening med andre vaktdistrikter, eller inngår samarbeid om vakt med andre vaktdistrikter hele eller deler av året, skal melde fra om dette til Landbruksdirektoratet.

Med hilsen
for Landbruksdirektoratet

Hilde Haug Simonhjell
seksjonssjef

Inger Anne Ringereide
seniorrådgiver

Dokumentet er elektronisk godkjent og trenger derfor ingen signatur.

Mottakere:

Alstadhaug kommune	Rådhuset	8805	SANDNESSJØEN
Alta kommune	Pb 1403	9506	ALTA
Alvdal kommune	Gjelen 3	2560	ALVDAL
Alver kommune	Postboks 4	5906	FREKHAUG
Andøy kommune	Pb 187	8483	ANDENES
Aremark kommune	Rådhuset	1798	AREMARK
Arendal kommune	Pb 123	4891	GRIMSTAD
Asker kommune	Pb 353	1372	ASKER
Askvoll kommune	Pb 174	6988	ASKVOLL
Askøy kommune	Pb 323	5323	KLEPPESTØ
Aukra kommune	Kommunehuset - Nyjordvegen 12	6480	AUKRA
Aure kommune	Postboks 33	6689	AURE

Fordeling av vakt- og administrasjonstilskudd for 2022

Vaktomåde	Kommunenavn	Vakttilskudd (kr)	Sesongtillegg (kr)	Adm.tilskudd (kr)	Totalt (kr)	Adm.kommune
Østfold nord	Tidligere Spydeberg	1 734 148		71 962	1 806 110	Indre Østfold
	Tidligere Askim					
	Skiptvet					
	Rakkestad					
	Tidligere Hobøl					
Østfold øst	Marker					
	Tidligere Rømskog					
	Tidligere Trøgstad					
	Tidligere Eidsberg					
Østfold sør	Halden	867 074		35 981	903 055	Sarpsborg
	Sarpsborg					
	Aremark					
Østfold vest	Moss	867 074		35 981	903 055	Fredrikstad
	Fredrikstad					
	Hvaler					
	Råde					
	Våler					
Follo	Vestby	867 074		35 981	903 055	Ås
	Nordre Follo					
	Ås					
	Frogn					
	Nesodden					
	Enebakk					
Nye Stor-Oslo	Bærum	867 074		35 981	903 055	Lørenskog
	Tidligere Asker					
	Rælingen					
	Lørenskog					
	Tidligere Skedsmo					
	Nittedal					
	Oslo					
Romerike nord	Nes	867 074		35 981	903 055	Eidsvoll
	Eidsvoll					
	Hurdal					
Romerike vest	Gjerdrum	867 074		35 981	903 055	Ullensaker
	Ullensaker					
	Nannestad					
Romerike øst	Tidligere Aurskog-Høland	867 074		35 981	903 055	Lillestrøm
	Tidligere Sørum					
	Tidligere Fet					
Drammen	Tidligere Drammen	867 074		35 981	903 055	Lier
	Lier					
	Tidligere Røyken					
	Tidligere Hurum					

Eiker og Kongsberg	Kongsberg	867 074		35 981	903 055	Øvre Eiker
	Øvre Eiker					
	Tidligere Nedre Eiker					
	Flesberg					
Midt Buskerud	Sigdal	867 074	51 770	35 981	954 825	Sigdal
	Krødsherad					
	Mødum					
Nedre Hallingdal	Flå	867 074	77 656	35 981	980 711	Gol
	Nes					
	Gol					
	Hemsedal					
Ringerike	Ringerike	867 074		35 981	903 055	Ringerike
	Hole					
Øvre Hallingdal	Ål	867 074	77 656	35 981	980 711	Ål
	Hol					
Øvre Numedal	Rollag	867 074		35 981	903 055	Nore og Uvdal
	Nore og Uvdal					
Totalt Viken		13 873 184	207 082	575 696	14 655 962	
Alvdal og Folldal	Alvdal	867 074		35 981	903 055	Folldal
	Folldal					
Elverum, Åmot, Stor-Elvdal	Elverum	1 734 148		71 962	1 806 110	Elverum
	Åmot					
	Stor-Elvdal					
Trysil og Engerdal	Trysil					
	Engerdal					
Hamar	Hamar	867 074		35 981	903 055	Stange
	Løten					
	Stange					
Kongsvinger	Kongsvinger	867 074		35 981	903 055	Kongsvinger
	Nord-Odal					
	Sør-Odal					
	Eidskog					
Rendalen	Rendalen	867 074		35 981	903 055	Rendalen
Ringsaker N	Ringsaker	867 074		35 981	903 055	Ringsaker
Ringsaker S	Ringsaker	867 074		35 981	903 055	
Solør	Grue	867 074		35 981	903 055	Våler
	Åsnes					
	Våler					
Tolga og Os	Tolga	867 074		35 981	903 055	Tolga
	Os					
Tynset	Tynset	867 074		35 981	903 055	Tynset
Fagernes	Sør-Aurdal	1 734 148	51 770	71 962	1 857 880	Vestre Slidre
	Nord-Aurdal					
	Øystre Slidre					
Nordre Valdres	Vestre Slidre					
	Vang					
Fron	Nord-Fron	867 074		35 981	903 055	Nord-Fron
	Sør-Fron					
Gjøvik	Gjøvik	867 074		35 981	903 055	Gjøvik
	Søndre Land					

Hadeland	Jevnaker	867 074		35 981	903 055	Gran
	Lunner					
	Gran					
Lesja og Dovre	Dovre	867 074		35 981	903 055	Lesja
	Lesja					
Lillehammer og Gausdal	Lillehammer	867 074		35 981	903 055	Gausdal
	Gausdal					
Lom og Skjåk	Skjåk	867 074		35 981	903 055	Skjåk
	Lom					
Nordre Land og Etnedal	Nordre Land	867 074		35 981	903 055	Nordre Land
	Etnedal					
Ringebu og Øyer	Ringebu	867 074		35 981	903 055	Ringebu
	Øyer					
Toten	Østre Toten	867 074		35 981	903 055	Vestre Toten
	Vestre Toten					
Vågå og Sel	Vågå	867 074		35 981	903 055	Vågå
	Sel					
Totalt Innlandet		19 942 702	51 770	827 563	20 822 035	
Nordre Vestfold	Horten	867 074		35 981	903 055	Tønsberg
	Tønsberg					
	Tidligere Svelvik					
	Holmestrand					
	Færder					
Søndre Vestfold	Sandefjord	867 074		35 981	903 055	Larvik
	Larvik					
Grenland	Porsgrunn	867 074		35 981	903 055	Skien
	Skien					
	Siljan					
	Bamble					
Kragerø	Kragerø	867 074		35 981	903 055	Drangedal
	Drangedal					
Midt-Telemark	Notodden	867 074		35 981	903 055	Midt-Telemark
	Nome					
	Midt-Telemark					
Tinn	Tinn	867 074		35 981	903 055	Tinn
Vest Telemark	Hjartdal	867 074	517 709	35 981	1 420 764	Vinje
	Seljord					
	Kviteseid					
	Nissedal					
	Fyresdal					
	Tokke					
	Vinje					
Totalt Vestfold og Telemark		6 069 518	517 709	251 867	6 839 094	
Eiken og Marnardal	Tidligere Marnardal	867 074	51 770	35 981	954 825	Åseral
	Åseral					
	Tidligere Audnedal					
	Hægebostad					

Flekkefjord	Flekkefjord	867 074		35 981	903 055	Kvinesdal
	Kvinesdal					
	Sirdal					
Holt	Risør	1 734 148	51 770	71 962	1 857 880	Åmli
	Gjerstad					
	Vegårshei					
	Tvedestrand					
	Åmli					
Nedenes	Grimstad					
	Froland					
	Lillesand					
	Birkenes					
	Arendal					
Kristiansand	Kristiansand	867 074		35 981	903 055	Kristiansand
	Vennesla					
Lindesnes	Tidligere Mandal	867 074		35 981	903 055	Farsund
	Farsund					
	Tidligere Lindesnes					
	Tidligere Lyngdal					
Setesdal	Iveland	433 537	51 770	17 990	503 297	Evje og Hornes
	Evje og Hornes					
	Bygland					
	Valle					
	Valle					
	Bykle	433 537		17 990	451 527	Valle
Totalt Agder		6 069 518	165 310	251 866	6 476 694	
Austre Ryfylke	Tidligere Forsand	867 074	51 770	35 981	954 825	Hjelmeland
	Strand					
	Hjelmeland					
Dalane	Eigersund	867 074	103 541	35 981	1 006 596	Eigersund
	Sokndal					
	Lund					
	Bjerkreim					
Gjesdal og Undheim	Gjesdal	867 074		35 981	903 055	Gjesdal
Karmsund	Haugesund					Sveio
	Karmøy					
	Utsira					
Sandnes	Tidligere Sandnes	686 159	25 885	35 981	748 025	Sandnes
Finnøy	Tidligere Finnøy	1 553 233	64 713	71 962	1 689 908	Stavanger
Stavanger	Tidligere Stavanger					
	Sola					
	Randaberg					
	Tidligere Rennesøy					
	Kvitsøy					
Sauda og Suldal	Suldal	867 074	51 770	35 981	954 825	Suldal
	Sauda					

Tu	Klepp	867 074		35 981	903 055	Klepp
	Time					
Tysvær	Bokn	716 311		35 981	752 292	Tysvær
	Tysvær					
Varhaug og Nærbø	Hå	867 074		35 981	903 055	Hå
Vindafjord	Vindafjord	701 235	25 885	35 981	763 101	Vindafjord
Totalt Rogaland		8 859 382	323 664	395 791	9 578 737	
Bergen Sør	Bergen	746 464		35 981	782 445	Bergen
	Tidligere Os					
	Askøy					
	Øygarden					
Etne	Etne	701 235	25 885	35 981	763 101	Etne
Indre Hardanger	Tidligere Odda	867 074		35 981	903 055	Ullensvang
	Tidligere Ullensvang					
Karmsund	Sveio	716 311	51 770	35 981	804 062	Sveio
Kvam	Tidligere Jondal	867 074		35 981	903 055	Kvam
	Kvam					
Kvinnherad	Kvinnherad	867 074		35 981	903 055	Kvinnherad
Nordhordaland	Alver	867 074	51 770	35 981	954 825	Alver
	Austrheim					
	Fedje					
Osterøy/Bergen N	Osterøy	746 464		35 981	782 445	Osterøy
Stord	Bømlo	867 074		35 981	903 055	Bømlo
	Stord					
	Fitjar					
	Austevoll					
Tysnes, Fusa og Samnanger	Tysnes	867 074	51 770	35 981	954 825	Tysnes
	Tidligere Fusa					
	Samnanger					
Voss vest	Tidligere Voss	1 734 148		71 962	1 806 110	Voss
	Vaksdal					
	Modalen					
Voss øst	Ulvik	1 734 148		71 962	1 806 110	Voss
	Tidligere Granvin					
	Eidfjord					
Askvoll	Askvoll	867 074		35 981	903 055	Askvoll
Fjaler, Hyllestad og Solund	Solund	867 074		35 981	903 055	Hyllestad
	Hyllestad					
	Fjaler					
Flora	Tidligere Flora	867 074		35 981	903 055	Kinn
	Tidligere Naustdal					
Førde	Tidligere Gaular	1 372 318	51 770	35 981	1 460 069	Sunnfjord
	Tidligere Jølster					
	Tidligere Førde					
Gloppen	Gloppen	867 074		35 981	903 055	Gloppen
Høyanger	Masfjorden	867 074	51 770	35 981	954 825	Gulen
	Gulen					
	Høyanger					

Luster	Tidligere Leikanger	867 074	51 770	35 981	954 825	Luster
	Tidligere Sogndal					
	Luster					
Stryn	Tidligere Hornindal	867 074	51 770	35 981	954 825	Stryn
	Stryn					
Vik og Balestrand	Vik	867 074		35 981	903 055	Vik
	Tidligere Balestrand					
Ytre Nordfjord	Bremanger	867 074	51 770	35 981	954 825	Stad
	Tidligere Vågsøy					
	Stad					
Årdal	Aurland	867 074		35 981	903 055	Lærdal
	Lærdal					
	Årdal					
Totalt Vestland		19 890 124	440 045	827 563	21 157 732	
Aure og Smøla	Aure	867 074		35 981	903 055	Aure
	Smøla					
Averøy og Fræna	Tidligere Fræna	776 616		35 981	812 597	Hustadvika
	Averøy					
Gjemnes	Kristiansund	776 616		35 981	812 597	Gjemnes
	Tidligere Eide					
	Gjemnes					
Rindal	Surnadal					Rindal
Haramsøy	Tidligere Haram	1 734 148		71 962	1 806 110	Ålesund
	Tidligere Sandøy					
Ørskog	Tidligere Ørskog	1 734 148		71 962	1 806 110	Ålesund
	Fjord					
Molde	Tidligere Skodje	1 734 148		71 962	1 806 110	Molde
	Tidligere Molde					
	Tidligere Midsund					
Neset	Aukra					
Stranda og Ålesund	Tidligere Nesset	867 074	258 854	35 981	1 161 909	Stranda
	Tidligere Ålesund					
	Stranda					
	Sykkylven					
	Sula					
Tingvoll og Sunndal	Giske	867 074		35 981	903 055	Sunndal
	Tingvoll					
Ulstein	Sunndal	867 074		35 981	903 055	Ulstein
	Sande					
	Herøy					
	Ulstein					
Vanylven	Hareid					
Volda og Ørsta	Vanylven	867 074		35 981	903 055	Vanylven
	Tidligere Volda					
	Ørsta	867 074		35 981	903 055	Ørsta

Åndalsnes	Vestnes	867 074	155 312	35 981	1 058 367	Rauma
	Rauma					
Totalt Møre og R.		11 091 046	414 166	467 753	11 972 965	
Flatanger	Flatanger	3 641 863		179 906	3 821 769	Steinkjer
Inderøy	Inderøy					
Namdalseid	Tidligere Verran					
	Tidligere Namdalseid					
Snåsa	Snåsa					
Steinkjer	Tidligere Steinkjer					
Grong	Lierne	867 074	51 770	35 981	954 825	Grong
	Røyrvik					
	Namsskogan					
	Grong					
Hitra og Frøya	Tidligere Hitra	867 074		35 981	903 055	Frøya
	Frøya					
Indre Fosen	Indre Fosen	867 074	155 312	71 962	1 094 348	Indre Fosen
Levanger	Levanger	867 074		35 981	903 055	Levanger
Melhus og Skaun	Melhus	1 734 148		71 962	1 806 110	Trondheim
	Skaun					
	Trondheim					
Trondheim	Malvik					
Midtre Gauldal	Midtre Gauldal	867 074		35 981	903 055	Midtre Gauldal
Namsos	Tidligere Namsos	1 432 623		71 962	1 504 585	Overhalla
	Tidligere Fosnes					
Overhalla og Høylandet	Høylandet					
	Overhalla					
Nærøy	Nærøysund	867 074	51 770	35 981	954 825	Leka
	Leka					
Oppdal	Oppdal	867 074		35 981	903 055	Oppdal
Orkdal	Tidligere Agdenes	867 074		35 981	903 055	Orkland
	Tidligere Orkdal					
Osen og Roan	Tidligere Roan	867 074		35 981	903 055	Osen
	Osen					
Åfjord	Tidligere Åfjord	867 074		35 981	903 055	
Rennebu og Meldal	Rennebu	867 074		35 981	903 055	Rennebu
	Tidligere Meldal					
Røros	Røros	867 074		35 981	903 055	Røros
	Holtålen					
Selbu	Selbu	867 074		35 981	903 055	Selbu
	Tydal					
Snillfjord og Hemne	Tidligere Hemne	867 074		35 981	903 055	Heim
	Tidligere Snillfjord					
Stjørdal	Meråker	867 074		35 981	903 055	Stjørdal
	Stjørdal					
	Frosta					
Verdal	Verdal	867 074		35 981	903 055	Verdal
Ørland og Bjugn	Ørland	867 074		35 981	903 055	Ørland

Halsa	Tidligere Halsa	1734148		71 962	1 806 110	Rindal
Rindal	Rindal					
Totalt Trøndelag		23 283 040	258 852	1 043 450	24 585 342	
Andøy	Andøy	867 074		35 981	903 055	Andøy
Bindal og Sømna	Bindal	867 074		35 981	903 055	Sømna
	Sømna					
Bodø	Bodø	867 074		35 981	903 055	Bodø
	Værøy					
Brønnøy	Brønnøy	867 074		35 981	903 055	Brønnøy
	Vevelstad					
Bø og Øksnes	Bø	1 734 148	77 656	71 962	1 883 766	Sortland
	Øksnes					
Sortland/Vesterålen	Lødingen					
	Hadsel					
Fauske	Sortland	867 074	51 770	35 981	954 825	Saltdal
	Beiarn					
	Saltdal					
	Fauske					
Grane og Hattfjeldal	Sørfold	867 074	77 656	35 981	980 711	Hattfjeldal
	Grane					
Hamarøy og Steigen	Hattfjeldal	867 074	51 770	35 981	954 825	Steigen
	Hamarøy					
Harstad og Tjeldsund	Steigen					Harstad
Herøy og Dønna	Evenes	867 074		35 981	903 055	Dønna
	Herøy					
Lofoten	Dønna	867 074	77 656	35 981	980 711	Vestvågøy
	Røst					
	Flakstad					
	Vestvågøy					
	Vågan					
Meløy	Moskenes	867 074	51 770	35 981	954 825	Meløy
	Rødøy					
	Meløy					
Narvik	Gildeskål	867 074		35 981	903 055	Narvik
Nesna	Narvik	867 074	51 770	35 981	954 825	Nesna
	Nesna					
	Lurøy					
Rana	Træna	867 074	77 656	35 981	980 711	Hemnes
	Hemnes					
Sandnessjøen	Rana	867 074	51 770	35 981	954 825	Alstahaug
	Alstahaug					
Vefsn	Leirfjord	867 074		35 981	903 055	Vefsn
Vega	Vefsn	867 074		35 981	903 055	Vega
Totalt Nordland		15 607 332	569 474	647 658	16 824 464	
Balsfjord	Vega	867 074		35 981	903 055	Balsfjord
Tromsø	Balsfjord	867 074		35 981	903 055	Tromsø
	Tromsø					
	Karlsøy					

Finnsnes	Sørreisa	867 074		35 981	903 055	Senja
	Senja					
Harstad og Tjeldsund	Harstad	1 300 611		35 981	1 336 592	Harstad
	Kvæfjord					
	Tjeldsund					
Lyngen og Storfjord	Lyngen	867 074		35 981	903 055	Lyngen
	Storfjord					
Målselv	Målselv	867 074		35 981	903 055	Målselv
Narvik	Gratangen					Narvik
Nord-Troms	Gaivuotna-Kåfjord	867 074	103 541	35 981	1 006 596	Nordreisa
	Skjervøy					
	Nordreisa					
	Kvænangen					
Salangen	Ibestad	867 074		35 981	903 055	Salangen
	Lavangen					
	Bardu					
	Salangen					
	Dyrøy					
Alta	Alta	867 074		35 981	903 055	Alta
	Loppa					
Hammerfest	Hammerfest	867 074		35 981	903 055	Hammerfest
	Hasvik					
	Måsøy					
Kautokeino og Karasjok	Kautokeino	867 074		35 981	903 055	Karasjok
	Karasjok					
Porsanger og Nordkapp	Nordkapp	867 074		35 981	903 055	Porsanger
	Porsanger					
	Lebesby					
	Gamvik					
Sør-Varanger	Sør-Varanger	867 074		35 981	903 055	Sør-Varanger
Tana og Vadsø	Vardø	867 074		35 981	903 055	Tana
	Vadsø					
	Berlevåg					
	Tana					
	Nesseby					
	Båtsfjord					
Totalt Finnmark		12 572 573	103 541	503 734	13 179 848	

Thomas Olufsen Skrautvol

Fra: Hjorteviltregisteret <noreply@naturdata.no>
Sendt: tirsdag 11. januar 2022 14:33
Til: Thomas Olufsen Skrautvol
Emne: Kvittering - SSB-rapport for Beiarn

Dette er en kvittering på at du har godkjent rapport for Elg til SSB for 1839 Beiarn

Valdoversikt

Med bestandsplan 5

Uten bestandsplan 2

Totalt 7

Tillatt felt/planlagt avskyting

Kalv 9

Eldre hanndyr 4

Eldre hunndyr 4

Frie dyr 126

Totalt 143

	Kommune	Beiarn	Bodø	Sum
Totalt areal	383200	1900	385100	
Felt hannkalv	21	0	21	
Felt hann 1½ år	26	0	26	
Felt eldre hann	28	0	28	
Felt hunnkalv	16	0	16	
Felt hunn 1½ år	18	0	18	
Felt eldre hunn	19	0	19	

Rapporten til SSB kan trekkes tilbake og redigeres hvis det oppdages feil.

Dette er en automatisk generert epost fra Hjorteviltregisteret og kan ikke besvares.
Naturdata AS driver Hjorteviltregisteret på oppdrag av Miljødirektoratet.
Har du spørsmål kontakt oss på support@naturdata.no eller telefon 74 33 53 10

Beiarn Kommune		
Ark.Saksnr	Dok.nr.	Bog.nr./r
21/168	76	161/22
11 JAN 2022		
Ark.kode P	K46	
Ark.kode S		
Avdeling	Saksbeh.	TOS
Kassasjon	Gradering	

Thomas Olufsen Skrautvol

Fra: Hjorteviltregisteret <noreply@naturdata.no>
Sendt: tirsdag 11. januar 2022 14:34
Til: Thomas Olufsen Skrautvol
Emne: Kvittering - SSB-rapport for Beiarn

Dette er en kvittering på at du har godkjent rapport for Rådyr til SSB for 1839 Beiarn

Valdoversikt

Kvotefri tildeling	0
Etter minsteareal	6
Totalt	6
Tillatt felt/planlagt avskyting	
Kalv	0
Eldre hanndyr	0
Eldre hunndyr	0
Frie dyr	22
Totalt	22

Kommune	Beiarn	Bodø	Sum
Totalt areal	361200	1900	363100
Felt hannkalv	0	0	0
Felt eldre hann	0	0	0
Felt hunnkalv	0	0	0
Felt eldre hunn	1	0	1

Rapporten til SSB kan trekkes tilbake og redigeres hvis det oppdages feil.

Dette er en automatisk generert epost fra Hjorteviltregisteret og kan ikke besvares.
Naturdata AS driver Hjorteviltregisteret på oppdrag av Miljødirektoratet.
Har du spørsmål kontakt oss på support@naturdata.no eller telefon 74 33 53 10

Beiarn Kommune		
Ar/Saksnr.	Dok.nr.	Reg.nr./Ar
21/168	77	162/22
11 JAN 2022		
Ark.kode P	K46	
Ark.kode S		
Avdeling	Saksbein	TOS
Kassasjon	Grading	

Inger Johanne Navjord
Nyveien 11
8200 Fauske

Saksbehandler, innvalgstelefon

Margrethe Benson, 75 54 78 62

Beiarn Kommune		
Ar/Saksnr	Dok.nr.	Reg.nr/Ar
21/445	10	337/22
19 JAN 2022		
Ark.kode P	16/17	
Ark.kode S		
Avdeling	Saksbeh	T6
Kassasjon	Gradering	

Endelig vedtak - klage deling gnr/bnr 16/17 i Beiarn tas ikke til følge

Statsforvalterens vedtak:

Statsforvalteren tar ikke klagen din til følge.

Statsforvalteren stadfester Beiarn kommunes vedtak av 01.10.2021 om å avslå søknad om fradeling av en tomt på 750 m² med påstående fritidsbolig fra gnr 16 bnr 17 i Beiarn jfr. Jordloven §§ 1 og 12.

Statsforvalterens vedtak er endelig og kan ikke påklages videre, jfr. forvaltningslovens § 28.

Behandling i kommunen

Per Storjord eier gnr 16 bnr 17 i Beiarn. Han har 30.06.2021 undertegnet krav om matrikulering, herunder rekvisisjon av oppmålingsforretning. Søknaden gjelder fradeling av tomt til eksisterende hytte. Størrelsen på arealet som søkes fradelt er noe uklart. Kommunen har laget et situasjonskart basert på det søker hadde avmerket som ønsket grense fysisk i bakken rundt hytta. Dette arealet er 384 m². Formålet med fradelingen er utdypet i brev av 08.07.2021 fra deg hvor du skriver at du ikke tror at arealet som søkes fradelt vil overskride 750 kvadratmeter.

Søknaden ble avslått ved administrativt vedtak 01.10.2021, saksnr 65/21 i PLR.

Du klaget på dette vedtaket i brev av 26.10.2021.

Plan- og ressursutvalget behandlet klagen i møte 23.11.2021 som sak 43/21 og tilrådte enstemmig at klagen ikke tas til følge.

Faktiske opplysninger

Gnr 16 bnr 7 og 17 i Beiarn har et totalareal på 298,5 daa; 41,5 daa fulldyrka jord, 2,1 daa innmarksbeite, 241,5 daa produktiv skog og 13,4 daa anna og bebygd areal. Kommunen opplyser at eiendommen består av 9 teiger rundt på Storjord. Den ligger i hovedsak i et område som er regulert til LNFR (landbruks, - natur- og friluftsområde samt reindrift) i kommuneplanens arealdel.

Hyttetomta som søkes fradelt ligger midt i et felt med fulldyrka jord i den vestlige teigen på gnr 16 bnr 27, sør for fylkesvei 813 på Storjord.

Eiendommen er ikke i selvstendig drift, men den dyrka jorda er leid bort til et gårdsbruk i aktiv drift.

Kommunen opplyser at det i 2005 ble søkt om fradeling av den samme hytta. Søknaden ble avslått med bakgrunn i påregnelige drifts- og miljømessige ulemper for jordbruksdrifta i framtiden. Det ble også lagt vekt på at eiendommen ville få en uheldig arrondering.

Statsforvalterens klagebehandling

Lovgrunnlag

Forvaltningslovens § 34, 2. ledd, siste punktum har følgende ordlyd: *"Der statlig organ er klageinstans for vedtak truffet av kommune eller fylkeskommune, skal klageinstansen legge stor vekt på hensynet til det kommunale selvstyre ved prøving av det frie skjønn."* Dette innebærer at Statsforvalteren i sin klagebehandling i første rekke skal vurdere om kommunens vedtak og klagebehandling er i samsvar med gjeldende lover og retningslinjer. Det skjønn som kommunen etter delegert myndighet har utøvd bør klageinstansen som hovedregel ikke sette seg ut over. I saker som gjelder omdisponering etter jordloven § 9 og deling etter jordloven § 12, kan nasjonale hensyn bl.a. vernet om produksjonsarealer (jord og skog) og vern om natur og kulturlandskap gjøre at klageinstansen setter kommunens skjønn til side.

Jordloven § 12, første til fjerde ledd har følgende ordlyd:

«Deling av eigedom som er nytta eller kan nyttast til jordbruk eller skogbruk, må godkjennast av departementet. Det same gjeld forpaking, tomtefeste og liknande leige eller bruksrett til del av eigedom når retten er stifta for lengre tid enn 10 år eller ikkje kan seiast opp av eigaren (utleigaren). Med eigedom meiner ein og rettar som ligg til eigedom i sameige».

Skal dyrka jord takast i bruk til andre formål enn jordbruksproduksjon, eller skal dyrkbar jord takast i bruk slik at ho ikkje vert eigna til jordbruksproduksjon i framtida, kan samtykke til deling ikkje givast utan at det er gitt samtykke til omdisponering etter § 9.

Ved avgjerda av om samtykke til deling skal givast, skal det leggjast vekt på om delinga legg til rette for ein tenleg og variert bruksstruktur i landbruket. I vurderinga inngår mellom anna omsynet til vern av arealressursane, om delinga fører til ei driftsmessig god løysing, og om delinga kan føre til drifts- og miljømessige ulemper for landbruket i området. Det kan leggjast vekt på andre omsyn dersom de fell inn under formålet i jordlova.

Sjølv om det etter tredje ledd ikkje ligg til rette for å gi samtykke til deling, kan samtykke givast dersom deling vil vareta omsynet til busetjinga i området».

Jordlovens formålsbestemmelse, § 1 har følgende ordlyd:

"Denne lov har til føremål å leggja tilhøva slik til rette at jordviddene i landet med skog og fjell og alt som høyrer til (arealressursane), kan verte brukt på den måten som er mest gagnleg for samfunnet og dei som har yrket sitt i landbruket.

Arealressursane bør disponerast på ein måte som gir ein tenleg, variert bruksstruktur ut frå samfunnsutviklinga i området og med hovudvekt på omsynet til busetjing, arbeid og driftsmessig gode løysingar.

Ein samfunnsgagnleg bruk inneber at ein tek omsyn til at ressursane skal disponerast ut frå framtidige generasjonar sine behov. Forvaltninga av arealressursane skal vera miljøforsvarleg og mellom anna ta omsyn til vern om jordsmonnet som produksjonsfaktor og ta vare på areal og kulturlandskap som grunnlag for liv, helse og trivsel for menneske, dyr og planter».

Kommunens begrunnelse

Kommunen har etter en samlet vurdering av jordlovens § 12, 3. ledd kommet til at det ikke kan gis samtykke til deling. Det vises til mulige påregnelige fremtidige miljømessige ulemper for landbruket i området. Hensynet til landbrukets arealressurser på Storjord og eiendommens arrondering tilsier at det ikke bør opprettes noen hyttetomt her. Kommunen mener at en ny tomt midt i et felt fulldyrka jord vil bidra til en dårligere arrondering i området og åpne for at eksisterende og eventuelle fremtidige hytter midt i åkerlandskapet kan fradeles og omsettes fritt. Kommunen viser til at § 12, 4. ledd, dvs. hensynet til bosettingen ikke gjøre seg gjeldende i denne saken da det dreier seg om en hytte/fritidsbolig.

Klagen

Innledningsvis viser du til at hytta er lovlig oppsatt i 1965-66. Den gang var det ikke noe som het LNF-område. Du skriver at arealene innenfor gjerdet aldri har vært oppdyrket. Når det gjelder ulempene i forhold til landbruket for eventuelle fremtidige eiere, mener du at de vel må forstå at det blir litt støy når gresset slås eller jorda pløyes. Dette er bare en svært begrenset periode av året. Du skriver at - det så vidt du vet - ikke har vært noen konflikter mellom grunneier og eierne av hytta, og du kan ikke huske at noen av foreldrene dine har nevnt noe om dette temaet. Du mener at kommunens vurdering av «*påregnelige fremtidige miljømessige ulemper for landbruket i området*» er en dårlig begrunnelse sett i lys av dagens og tidligere situasjon i området.

Du viser til at det er noe som heter «*fradeling til uendret bruk*» og viser til at bruken av hytta og tomta har vært sammenhengende og uendret. Den ble lovlig etablert før reguleringsplaner og LNF-områder var et begrep.

Du viser videre til at nabohytta, «Menighetshuset», ble godkjent fradelt, også her er det dyrkbar jord på alle kanter.

Kommunens klagebehandling

Kommunen presiserer at hytta er lovlig oppført og godkjent, men at den ikke er fradelt på egen tomt med eget bruksnummer. Dersom det skal opprettes et nytt bruksnummer, må det gis samtykke etter jordloven. Fradeling til uendret bruk er ikke et av de aspekter kommunen kan tas hensyn til etter jordlovens bestemmelser. Kommunen skriver at bruken av hytta vil kunne fortsette som før.

Når det gjelder anførselen fra deg vedrørende «Menighetshuset» viser kommunen til at dette huset ble fradelt ved skylddeling allerede i 1956.

Når det gjelder spørsmålet om påregnelige ulemper i forhold til jordbruket for eventuelle fremtidige eiere, mener kommunen at en fradeling slik det er søkt om vil kunne skape en uheldig presedens der landbruket blir skadelidende både på Storjord og i kommunen for øvrig.

Statsforvalterens vurderinger

Innledning

Denne saken gjelder en søknad om fradeling av en hyttetomt fra en landbrukseiendom. Hyttetomten ble bebygd i 1965-66. Du har i sin klage bragt inn forholdet til bruksendring etter plan- og bygningsloven. Som kommunen påpeker er hytta lovlig satt opp, og kommunen mener at bruken av hytta vil kunne fortsette som før. Statsforvalteren slutter seg til kommunens vurderinger. Vi vil heretter behandle saken etter jordloven slik kommunen har gjort.

Hensynet til vern om arealressursene

I vurderingen av om deling skal tillates, skal det legges vekt på om delingen ivaretar hensynet til vern av arealressursene. Med ressurser menes alt av bygninger, jord, skog, utmark og rettigheter som ligger til eiendommen. I punkt 5.5.3.2 Rundskriv M-2/2021 står det bl.a.:

«Formuleringen «omsynet til verk av arealressursane» gjør det mulig for forvaltningen å treffe en avgjørelse som kan hindre at det oppstår enheter som det er vanskelig å drive rasjonelt og opprettholde som aktive bruk. Formuleringen gjøre det også mulig å hindre oppdeling av arealer som gjør det vanskelig å nekte senere omdisponering. Vernet gjelder de ressurser som tilhører landbrukseiendommen, enten eiendommen er liten eller stor. Små enheter kan øke risikoen for at jorda kommer ut av drift. I tillegg kan det bli vanskelig for kommunen å følge opp driveplikten på små bruk. Små enheter i skogbruket kan øke risikoen for at skogen ikke blir forsvarlig drevet. Ved å vektlegge hensynet til vern av arealressursene, kan slike fradelinger unngås.»

Det er noe uklart hvor stort areal som søkes fradelt. Ved å legge opplysningene fra deg i brev av 08.07.2021 kan det dreie seg om 750m². Dersom en trekker fra 385 m² som kommunen har beregnet ut fra grenser som du hadde avmerket i bakken rundt hytta, vil omsøkte fradeling føre til a 365 m² blir tatt ut av matproduksjon. Statsforvalteren viser til det som er skrevet ovenfor når det gjelder jordvern. Selv om arealet kan synes beskjedent, mener vi at hensynet til vern av fullyrka jord taler mot å gi samtykke til deling slik det er søkt om.

Om delingen kan medføre drifts- og miljømessige ulemper for landbruket i området

Dersom det blir gitt samtykke slik det er søkt om, vil det bli opprettet en fritt omsettelig fritidseiendom som er omgitt av produktive jordbruksarealer i drift på 3 sider. Landbruksmyndighetene har lang erfaring når det gjelder konflikter mellom jordbruket og fritidsinteresser som følge av en fritt omsettelig fritidseiendom plasser i et landbruksmiljø. Det er opplyst at arealene rundt fritidseiendommen er i drift. Driften vil kunne påføre eieren av fritidseiendommen ulemper i form av lukt, støy og støv, noe som kan føre til restriksjoner på driften. Statsforvalteren har merket seg opplysningene fra deg om at en må forstå at det blir litt støy når gresset slås og jorda pløyes og at det ikke har vært noen konflikter mellom hytteeier og grunneier. I dag eies grunnen av Per Storjord mens du eier/disponerer fritidseiendommen. Per Storjord er din onkel. I et slikt tilfelle vil mulighetene for at det blir ilagt restriksjoner på drifte av jordbruksarealene mindre enn hvis en utenforstående blir eier av den fradelte tomte. Dette forhold er for øvrig omhandlet og vektlagt i kommunens saksutredning.

Statsforvalteren slutter seg til kommunens vurdering når det gjelder mulige drifts- og miljømessige ulemper for landbruket i området. Vi slutter oss også til kommunens vurdering om at et samtykke til fradeling i denne saken vil kunne skape en uheldig presedens der landbruket blir skadelidende både på Storjord og i kommunen for øvrig. Dette er forhold som taler klart mot å gi samtykke til deling slik det er søkt om.

Fører en deling til en god driftsmessig løsning

Statsforvalteren kan ikke se at fradeling av en tomt med påstående fritidseiendom med fylldyrka jord på tre sider medfører en god driftsmessig løsning. At tomta ligger i et område som i hovedsak er regulert til LNFR-område i kommuneplanens arealdel taler også mot å gi samtykke til fradelingen.

Hensynet til bosettingen

Tomta skal nyttes til fritidsformål. Et samtykke til deling vil da ikke få innvirkning på bosettingen i området.

Oppsummering og konklusjon

Statsforvalteren er av den oppfatning at kommunen har gitt en solid begrunnelse for sitt vedtak og utfyllende merknader til klagen. Statsforvalteren finner at kommunens avslag på søknad om fradeling av en tomt på inntil 750 m² er i samsvar med retningslinjene for behandling av slike saker og kan ikke se at kommunen har utøvd sitt skjønn på en uforsvarlig eller vilkårlig måte eller at den har tatt utenforliggende hensyn. Vi kan heller ikke se at du har vært utsatt for usaklig forskjellsbehandling. Statsforvalteren kan etter dette ikke se at det er grunnlag for å omgjøre kommunens vedtak.

Med hilsen

Katrine Erikstad (e.f.)
avdelingsdirektør for landbruk og reindrift

Stein Tage Domaas
underdirektør

Dokumentet er elektronisk godkjent

Saksbehandler: Juridisk seniorrådgiver Margrethe Benson

Kopi til:

Per Storjord	Storjordveien 14	8110	Moldjord
Beiarn kommune	Kommunehuset, Nedre Beiarnveien 906	8110	Moldjord

Delegerte vedtak

Dato: - Utvalg: PLR Plan og ressursutvalget

Arkivsak	Dato Navn Innhold	Saksnr.	Avd/Sek/Saksb.	Arkivkode Resultat
21/196	15.11.2021	DS 78/21	BK/TEK/TOS	V70
	PÅLEGG OM TILTAK ETTER HOGST - GNR 18 BNR 5			
20/668	17.11.2021	DS 79/21	BK/TEK/TG	GNR 65/5 Søknad innvilget
	SØKNAD OM IGANGSETTINGSTILLATELSE - TOLLÅKILDEN VANNVERK COWI AS			
20/563	18.11.2021	DS 80/21	BK/TEK/TG	M41
	SØKNAD OM UTSLIPP AV AVLØPSVANN 15/15			
20/563	18.11.2021	DS 81/21	BK/TEK/TG	M41 Søknad innvilget
	SØKNAD OM UTSLIPP AV AVLØPSVANN 20/7/1			
21/658	22.11.2021	DS 82/21	BK/TEK/TOS	K01
	SØKNAD OM MOTORFERDSEL - ARNT E. PEDERSEN			
21/638	23.11.2021	DS 83/21	BK/TEK/TG	GNR 15/15 Søknad innvilget
	SØKNAD OM TILKOBLING TIL KOMMUNALT VANN 15/15 DANIEL KUSMIERCZAK			
21/660	25.11.2021	DS 84/21	BK/TEK/TOS	K01
	SØKNAD OM MOTORFERDSEL - KNUT SIVERTSEN			
21/663	26.11.2021	DS 85/21	BK/TEK/TOS	GNR 6/2
	SØKNAD OM KONSESJON PÅ ERVERV AV FAST EIENDOM 6/2 - HÅVAR HUUSE			
21/667	30.11.2021	DS 86/21	BK/TEK/TOS	K01
	SØKNAD OM MOTORFERDSEL - TOM LANGNES			

21/668	30.11.2021	DS 87/21	BK/TEK/TOS	K01
	SØKNAD OM MOTORFERDSEL - RAYMOND KARLSEN OG GRO SKAGSTAD			
21/672	02.12.2021	DS 88/21	BK/KASSE/TOS	K01
	SØKNAD OM MOTORFERDSEL - BÅRD EINAR KARLSEN			
21/180	03.12.2021	DS 89/21	BK/TEK/TG	GNR 18/13 Søknad innvilget
	SØKNAD OM DISPENSASJON - BEIARN SALMON LODGE 18/13			
21/690	10.12.2021	DS 90/21	BK/TEK/TOS	GNR 38/1,4,8
	SØKNAD OM KONSESJON PÅ ERVERV AV FAST EIENDOM			
21/700	13.12.2021	DS 91/21	BK/TEK/TOS	K01
	SØKNAD OM MOTORFERDSEL - BEIARN SNØSCOOTERKLUBB V/RONNY VOLLAN			
21/715	13.12.2021	DS 92/21	BK/TEK/TOS	K01
	SØKNAD OM MOTORFERDSEL - TROBJØRN TRONDSEN			
21/720	13.12.2021	DS 93/21	BK/TEK/TOS	K01
	SØKNAD OM MOTORFERDSEL - EILIF HEMMINGHYTT			
21/728	13.12.2021	DS 94/21	BK/TEK/TOS	K01
	SØKNAD OM DISPENSASJON - MOTORFERDSEL - JAN-PETER YSLAND			
20/925	17.12.2021	DS 95/21	BK/TEK/TOS	GNR 17/2,12,67
	PÅLEGG OM Å SØKE KONSESJON VED BRUDD PÅ LOVBESTEMT BOPLIKT - GNR 17 BNR 2, 12, 67			
20/926	17.12.2021	DS 96/21	BK/TEK/TOS	GNR 54/1,3,6
	PÅLEGG OM Å SØKE KONSESJON VED BRUDD PÅ LOVBESTEMT BOPLIKT - GNR 54 BNR 1, 3, 6			
21/722	22.12.2021	DS 97/21	BK/TEK/TG	GNR 26/1
	SØKNAD OM RIVING AV ELDRE FJØS - GNR. 26, BNR. 1 EILEEN MYRVOLL STRAND			

18/673	12.01.2022	DS 1/22	BK/TEK/TOS	K01
	LEIEKJØRING SNØSKUTER 2022-2023			
22/7	18.01.2022	DS 2/22	BK/TEK/FM	GNR 46/3
	SØKNAD OM TILLATELSE TIL TILTAK - TILBYGG/PÅBYGG GNR. 46, BNR. 3 TOMMY HANSEN			
21/744	18.01.2022	DS 3/22	BK/TEK/TOS	K01
	SØKNAD OM MOTORFERDSEL - BÅRD KVÆL			
22/4	24.01.2022	DS 4/22	BK/TEK/TOS	K01
	MOTORFERDSEL I UTMARK - RANDI ASPMO OG BJØRN LAUKSLETT			
22/6	24.01.2022	DS 5/22	BK/TEK/TOS	K01
	MOTORFERDSEL I UTMARK - BODIL OG WILLY MOLID			

GODKJENNING AV PROTOKOLL - PLAN OG RESSURSUTVALGET

Saksbehandler: Karin Nordland
Arkivsaksnr.: 22/58

Arkiv: 033

Saksnr.: **Utvalg** **Møtedato**
1/22 Plan og ressursutvalget

02.02.2022

Rådmannens innstilling:

SØKNAD OM DISPENSASJON - MOTORFERDSEL - JAN-PETER YSLAND

Saksbehandler: Thomas Olufsen Skrautvol
 Arkivsaksnr.: 21/728

Arkiv: K01

Saksnr.:	Utvalg	Møtedato
94/21	Plan og ressursutvalget	13.12.2021
2/22	Plan og ressursutvalget	02.02.2022

Rådmannens innstilling:

Beiarn kommune gir ikke tillatelse til at Jan-Peter Ysland kan kjøre snøskuter i utmark mellom Stimarka og snøskuterløypa som er etablert mellom Trones og Kvalvatnet («isfiskeløypa»).

Behovet knytter seg til turkjøring, og vilkårene i forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 6 er således ikke oppfylt. Vi kan heller ikke se at det er åpning for å tillate slik kjøring etter andre bestemmelser i samme forskrift eller i motorferdselloven.

Vedtak fattes med hjemmel i forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 6.

Saksutredning:

Jan-Peter Ysland har søkt Beiarn kommune om dispensasjon fra lov om motorferdsel i utmark og vassdrag for bruk av snøskuter til transport av bagasje og utstyr til egen hytte i Stimarka, og fått dette innvilget etter forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 5 bokstav c ved delegert vedtak 94/21 i PLR. I tillegg har Ysland i samme søknad bedt om å få kjøre mellom egen hytte og isfiskeløypa til Kvalvatnet/Lille Kvalvatnet. Sistnevnte sak kan ikke avgjøres etter samme bestemmelse, og må behandles etter samme forskrift § 6.

Søknaden skal derfor her vurderes etter forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 6. Den skal også vurderes mot prinsippene i lov om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) §§ 8 til 12.

Lovgrunnlag:

Forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 5 første ledd:

Etter skriftlig søknad kan kommunestyret gi tillatelse til bruk av snøscooter for:

- a) *fastboende som i ervervsmessig øyemed vil påta seg*
 - *transport mellom bilveg og hytte,*
 - *tilsyn med privat hytte etter eierens oppdrag,*
 - *transport for massemedia på reportasjeoppdrag,*
 - *transport av funksjonshemmede,*
 - *transport av ved,*
 - *transport etter dispensasjon i medhold av denne forskrifts § 6,*
- b) *funksjonshemmede,*
- c) *eier av hytte for transport av bagasje og utstyr mellom bilveg og hytte som ikke ligger tilknyttet brøytet bilveg,*

- d) kjøring i utmarksnæring for fastboende,
- e) transport av ved utover det som følger av denne forskrifts § 3 første ledd bokstav g,
- f) gruppeturer på snødekt mark for beboere på helse- og omsorgsinstitusjoner, medlemmer av pensjonistforeninger eller forflytningshemmede. Turen må være i regi av helse- og omsorgsinstitusjoner eller ideelle organisasjoner. Tillatelse kan kun gis for transport til bestemte turmål og langs nærmere bestemte traseer dersom kommunen anviser slike.

Kommunen skal i tillatelser etter bokstav c kartfeste eller på annen entydig måte angi hvilken trasé som skal benyttes.

Forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 6:

I unntakstilfelle kan kommunen etter skriftlig søknad gi tillatelse til kjøring utover § 2–§ 5, dersom søkeren påviser et særlig behov som ikke knytter seg til turkjøring, og som ikke kan dekkes på annen måte. Før eventuell tillatelse gis, skal transportbehovet vurderes mot mulige skader og ulemper i forhold til et mål om å redusere motorferdselen til et minimum.

Rundskriv T-1996-1:

7.3.2 Tillatelse ved særlig behov, § 6

Lovens vilkår

«Bestemmelsen er streng. Følgende betingelser må være oppfylt for at tillatelse skal kunne gis:

- søkeren må påvise et særlig behov,
- behovet må ikke knytte seg til turkjøring,
- behovet må ikke kunne dekkes på annen måte, og
- behovet må vurderes mot mulige skader og ulemper ut fra målet om å redusere motorferdselen til et minimum.

Hva som er «unntakstilfeller», «særlig behov som ikke knytter seg til turkjøring» og «som ikke kan dekkes på annen måte» beror på en konkret skjønnsmessig vurdering. Ved skjønnsvurderingen må lokale forhold kunne spille inn, men likevel slik at bestemmelsens strenghet ivaretas.

Ved vurderingen av om det foreligger et «særlig behov» vil det være av betydning om kjøringen er nødvendig og har et akseptert nytteformål eller bærer preg av unødvendig kjøring. Det er formålet med selve transporten som er avgjørende i denne sammenheng. Det er derfor ikke avgjørende om transportøren ser transporten som lønnsom, dersom ikke transporten isolert sett dekker et reelt og nødvendig behov.

Turkjøring kan ikke tillates. Det siktes her til ren turkjøring, dvs. kjøring for turens skyld. Dermed kan det ikke gis dispensasjon til fornøyelses- eller rekreasjonskjøring.

Tillatelse kan bare gis dersom behovet ikke kan dekkes på annen måte. (...) Det kan heller ikke gis tillatelse etter § 6 dersom behovet kan dekkes tilfredsstillende ved leiekjøring.»

Vurdering:

Slik administrasjonen ser saken, dreier det seg her om turkjøring fra Stimarka langs «fotefartraseen» for å nå rekreasjonsløypa som er etablert mellom Trones og Kvalvatnet. Vi kan ikke se at det foreligger et særlig behov for slik kjøring, eller at det vil bidra til å redusere motorferdselen til et minimum. Således er ikke kriteriene etter forskrift for bruk av

motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 6 oppfylt, og kommunen kan ikke innvilge søknaden etter denne bestemmelsen.

Vi kan heller ikke se at det vil være mulig å tillate slik kjøring etter samme forskrift § 5, eller andre bestemmelser i motorferdsellovverket, for å tillate at søker kan benytte snøskuter i utmark fra Stimarka til isfiskeløypa. Ysland er derfor, som alle andre, henvist til å ta seg til løypas start ved Trones for å kunne benytte seg av rekreasjonsløypa til Kvalvatnet, uten å kjøre til løypa direkte fra hytta.

Ettersom saken her ligger an til avslag, ser vi det ikke som hensiktsmessig å foreta ytterligere vurderinger etter naturmangfoldlovens §§ 8 til 12.

SØKNAD OM MOTORFERDSEL - EITERJORD GUNNEIERLAG

Saksbehandler:	Thomas Olufsen Skrautvol	Arkiv: K01
Arkivsaksnr.:	21/743	

Saksnr.:	Utvalg	Møtedato
3/22	Plan og ressursutvalget	02.02.2022

Rådmannens innstilling:

Eiterjord grunneierlag SA ved Frank Hansen gis dispensasjon for bruk av snøskuter til transport av nødvendig materiell og utstyr til gjeterbu ved Kvalvatnet. Dispensasjonen gjelder for inntil tre snøskutere samtidig.

Dispensasjonen gis med hjemmel i forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 6.

Dispensasjonen gis med følgende vilkår:

- Dispensasjonen gjelder for inntil 25 årlige turer med snøskuter på snødekt mark fram til 15. mai 2026.
- Trasé: Fra Os/Einan til gjeterbua ved Kvalvatnet, som inntegnet i kart vedlagt søknaden.
- All kjøring utenom angitt formål og område er forbudt.
- Det er ikke tillatt å kjøre i tidsrommet kl. 23 – 07.
- Det er ikke tillatt å kjøre snøskuter etter 15. mai.
- Ferdsele skal skje hensynsfullt og under hensyntagen til annen virksomhet i området.
- Det skal føres kjørebok. Dato og underskrift skal påføres med kulepenn i kjøreboka før hver tur tar til.
- Kjørebok, dispensasjon, kart med inntegnet trasé og grunneiertillatelser skal medbringes og forevises ved kontroll.
- Misligholdelse av dispensasjonen og/eller vilkår satt i den, kan føre til umiddelbar inndragning av dispensasjonen.

Det er kun transport av utstyr og materiell som tillates. Det tillates ikke alminnelig persontransport. Når det er gitt dispensasjon til transport av bagasje og utstyr, må det imidlertid være adgang til å la personer sitte på dersom det er plass. Forutsetning for dette er at det ikke medfører ekstra kjøring.

Søknaden er vurdert etter naturmangfoldsloven §§ 8 – 12. En har på grunnlag av tilgjengelig vitenskapelig og erfaringsbasert informasjon tilstrekkelig kunnskap for å si at motorferdsel som omsøkt ikke vil ha vesentlig innvirkning på, eller vil være en risiko for alvorlige eller irreversible skader på naturmiljøet, naturmangfold og økosystem.

Saksutredning/bakgrunn:

Eiterjord grunneierlag ved Frank Hansen søker om dispensasjon fra motorferdselloven for transport av utstyr, materiell osv. til grunneierlagets gjeterbu ved Kvalvatnet i forbindelse med dugnader og felles nødvendig vedlikehold. Det søkes om inntil tre snøskutere om gangen i fem år, langs kartfestet trasé fra Os.

Opprinnelig søkte Eiterjord grunneierlag om dispensasjon etter forskriften § 5 første ledd bokstav c og § 5 a. Etter en dialog mellom saksbehandler og grunneierlaget kom en frem til at søknaden heller skulle behandles etter forskriften § 6. Søknaden skal derfor vurderes etter forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 6. Den skal også vurderes mot prinsippene i lov om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) §§ 8 til 12.

Lovgrunnlag:

Forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 6:

I unntakstilfelle kan kommunen etter skriftlig søknad gi tillatelse til kjøring utover § 2–§ 5, dersom søkeren påviser et særlig behov som ikke knytter seg til turkjøring, og som ikke kan dekkes på annen måte. Før eventuell tillatelse gis, skal transportbehovet vurderes mot mulige skader og ulemper i forhold til et mål om å redusere motorferdselen til et minimum.

Rundskriv T-1996-1:

7.3.2 Tillatelse ved særlig behov, § 6

Lovens vilkår

«Bestemmelsen er streng. Følgende betingelser må være oppfylt for at tillatelse skal kunne gis:

- søkeren må påvise et særlig behov,
- behovet må ikke knytte seg til turkjøring,
- behovet må ikke kunne dekkes på annen måte, og
- behovet må vurderes mot mulige skader og ulemper ut fra målet om å redusere motorferdselen til et minimum.

Hva som er «unntakstilfeller», «særlig behov som ikke knytter seg til turkjøring» og «som ikke kan dekkes på annen måte» beror på en konkret skjønnsmessig vurdering. Ved skjønnsvurderingen må lokale forhold kunne spille inn, men likevel slik at bestemmelsens strenghet ivaretas.

Ved vurderingen av om det foreligger et «særlig behov» vil det være av betydning om kjøringen er nødvendig og har et akseptert nytteformål eller bærer preg av unødvendig kjøring. Det er formålet med selve transporten som er avgjørende i denne sammenheng. Det er derfor ikke avgjørende om transportøren ser transporten som lønnsom, dersom ikke transporten isolert sett dekker et reelt og nødvendig behov.

Turkjøring kan ikke tillates. Det siktes her til ren turkjøring, dvs. kjøring for turens skyld. Dermed kan det ikke gis dispensasjon til fornøyles- eller rekreasjonskjøring.

Tillatelse kan bare gis dersom behovet ikke kan dekkes på annen måte. (...) Det kan heller ikke gis tillatelse etter § 6 dersom behovet kan dekkes tilfredsstillende ved leiekjøring.»

Kommunen kan gi tillatelse

«Etter bestemmelsen kan kommunen i unntakstilfelle gi tillatelse. Dette betyr at det beror på et forvaltningsmessig skjønn (en skjønnsmessig helhetsvurdering) om tillatelse skal gis eller nektes dersom vilkårene er oppfylt.

Ved denne vurderingen skal behovet for transport vurderes mot mulige skader og ulemper for natur og mennesker i forhold til et mål om å redusere motorferdselen til et minimum. Forhold som må tas med i vurderingen er bl.a. hvilke virkninger motorferdselen vil ha når det gjelder

spor i terrenget, støy og forurensning, hvor sårbart området er og konflikter som kan oppstå i forhold til andre interessegrupper og naturmiljø. (...)»

Transport til hytte

«Forskriftens § 5 første ledd bokstav c har en bestemmelse om kjøring til hytte på vinterføre. Hyttekjøring ut over det må vurderes konkret i hvert enkelt tilfelle. Utgangspunktet er at det ikke skal være kurant å få dispensasjon. (...)»

Vurdering:

Rundskriv T-1996-1 fra Miljøverndepartementet utdyper forskriftens § 6, også med hensyn på transport til hytte. Departementet legger til grunn at utgangspunktet er at det ikke skal være kurant å få dispensasjon for transport av utstyr og bagasje til hytte utover forskriftens § 5 bokstav c. For at tillatelse skal kunne gis, må søkeren blant annet påvise et særlig behov, og behovet må ikke kunne dekkes på annen måte.

Nødvendig transport av materiell og utstyr til vedlikehold av gjeterbua kan anses som et særlig behov, som ikke dreier seg om turkjøring. Som nevnt i søknaden, brukes gjeterbua også i beredskapssituasjoner. Utstyr og materiell kan vanskelig fraktes til hytta uten bruk av motorisert hjelpemiddel, særlig da den ligger langt inne på fjellet og uten andre praktiske måter for å frakte det inn enn ved egen bruk av snøskuter.

Bruk av snøskuter på snødekt mark for nødvendig transport av utstyr og materiell i omfanget som beskrives, vurderes å medføre minimalt med skader og ulemper for natur og friluftsliv i det respektive området. Dersom transporten skulle ha foregått på barmark, eller ved alternative transportmidler, hadde den potensielle belastningen vært av langt større betydning.

I søknaden er det ikke nevnt noe spesifikt antall turer. Kommunens retningslinjer for motorferdsel i utmark sier at tillatelser til snøskuterkjøring etter § 6 alltid skal begrenses i antall turer basert på en konkret vurdering av behovet. Administrasjonen anbefaler at det settes en grense på 25 årlige turer, hvilket er i tråd med andre saker som til en viss grad kan sammenliknes. Det bør være tilstrekkelig til å dekke grunneierlagets behov, men utvalget bør vurdere om et annet antall årlige turer kan være mer hensiktsmessig.

Det er kun transport av utstyr og materiell som tillates. Det tillates ikke alminnelig persontransport. Når det er gitt dispensasjon til transport av utstyr og materiell, må det imidlertid være adgang til å la personer sitte på dersom det er plass. Forutsetning for dette er at det ikke medfører ekstra kjøring.

Den omsøkte kjøringen er vurdert opp mot naturmangfoldlovens § 9 (føre-var-prinsippet). Med de vilkår som er satt vil snøskuterkjøring i dette omfanget ikke skade naturmangfoldet. Vi vurderer det heller ikke til at denne kjøringen sammen med annen kjøring i området vil medføre en for stor belastning på økosystemet.

En helhetsvurdering av omsøkte kjøring taler for at dispensasjon etter forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 6 kan gis. Den omsøkte ferdselen, med de begrensninger vi setter vil ikke medføre for stor belastning på friluftsliv og naturmiljø, og det foreligger et særlig behov.

SØKNAD OM MOTORFERDSEL - BARBRO BERNTSEN

Saksbehandler: Thomas Olufsen Skrautvøl
 Arkivsaksnr.: 22/8

Arkiv: K01

Saksnr.: **Utvalg** **Møtedato**
 4/22 Plan og ressursutvalget

02.02.2022

Rådmannens innstilling:

Barbro Berntsen og hennes nærmeste familie (samboer/ektefelle/barn) gis dispensasjon til transport av utstyr og materiell med ATV til hytte ved Kobbåvatnet (gnr/bnr/fnr 12/32/7). Dispensasjonen gjelder på barmark fram til og med 30. september 2022.

Dispensasjonen gis på følgende vilkår:

- Trasé: Langs etablerte kjørespor fra Selfors til hytta, som inntegnet i kart vedlagt søknaden.
- All kjøring utenom angitte formål og løype er forbudt.
- Kjøring er forbudt i tidsrommet 23.00 – 07.00.
- Ferdsel skal skje hensynsfullt og med hensyn til annen virksomhet i området.
- Det tillates inntil 3 turer, og kun dersom behovet ikke kan dekkes tilfredsstillende ved bruk av snøskuter vinterstid (jf. søkers opplysninger i søknaden).
- Det skal føres kjørebok. Dato og underskrift skal påføres med kulepenn i kjøreboka før turen tar til.
- Kart over trasé, dispensasjon, grunneiertyllatelser og kjørebok skal medbringes og vises fram ved kontroll.
- Mislighold av dispensasjonen og/eller vilkår satt i dispensasjonen kan føre til umiddelbar inndragelse av dispensasjonen.

Søknaden er vurdert etter naturmangfoldloven §§ 8 – 12. En har på grunnlag av tilgjengelig vitenskapelig og erfaringsbasert informasjon tilstrekkelig kunnskap for å si at motorferdsel etter omsøkte trasé ikke vil ha vesentlig innvirkning på, eller vil være en risiko for alvorlige eller irreversible skader på naturmiljøet, naturmangfold og økosystem.

Saksutredning/bakgrunn:

Barbro Berntsen søker om dispensasjon fra motorferdselloven for å transportere bagasje/utstyr til egen hytte ved Kobbåvatnet i forbindelse med utbedring av hytta, langs etablert traktortrasé og etablerte kjørespor fra Selfors til hytta (gnr/bnr/fnr 12/32/7). Hun søker om inntil tre turer på barmark til og med 30. september 2022. Det søkes om transport med ATV. Søker har lagt ved kart over trasé og grunneiertyllatelser.

Søknaden skal vurderes etter forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 6. Søknaden skal også vurderes mot prinsippene i lov om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) §§ 8 til 12.

Lovgrunnlag:Forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 6:

I unntakstilfelle kan kommunen etter skriftlig søknad gi tillatelse til kjøring utover § 2–§ 5, dersom søkeren påviser et særlig behov som ikke knytter seg til turkjøring, og som ikke kan

dekkes på annen måte. Før eventuell tillatelse gis, skal transportbehovet vurderes mot mulige skader og ulemper i forhold til et mål om å redusere motorferdselen til et minimum.

Rundskriv T-1996-1:

7.3.2 Tillatelse ved særlig behov, § 6

Lovens vilkår

«Bestemmelsen er streng. Følgende betingelser må være oppfylt for at tillatelse skal kunne gis:

- søkeren må påvise et særlig behov,
- behovet må ikke knytte seg til turkjøring,
- behovet må ikke kunne dekkes på annen måte, og
- behovet må vurderes mot mulige skader og ulemper ut fra målet om å redusere motorferdselen til et minimum.

Hva som er «unntakstilfeller», «særlig behov som ikke knytter seg til turkjøring» og «som ikke kan dekkes på annen måte» beror på en konkret skjønnsmessig vurdering. Ved skjønnsvurderingen må lokale forhold kunne spille inn, men likevel slik at bestemmelsens strenghet ivaretas.

Ved vurderingen av om det foreligger et «særlig behov» vil det være av betydning om kjøringen er nødvendig og har et akseptert nytteformål eller bærer preg av unødvendig kjøring. Det er formålet med selve transporten som er avgjørende i denne sammenheng. Det er derfor ikke avgjørende om transportøren ser transporten som lønnsom, dersom ikke transporten isolert sett dekker et reelt og nødvendig behov.

Turkjøring kan ikke tillates. Det siktes her til ren turkjøring, dvs. kjøring for turens skyld. Dermed kan det ikke gis dispensasjon til fornøyelses- eller rekreasjonskjøring.

Tillatelse kan bare gis dersom behovet ikke kan dekkes på annen måte. (...) Det kan heller ikke gis tillatelse etter § 6 dersom behovet kan dekkes tilfredsstillende ved leiekjøring.»

Kommunen kan gi tillatelse

«Etter bestemmelsen kan kommunen i unntakstilfelle gi tillatelse. Dette betyr at det beror på et forvaltningsmessig skjønn (en skjønnsmessig helhetsvurdering) om tillatelse skal gis eller nektes dersom vilkårene er oppfylt.

Ved denne vurderingen skal behovet for transport vurderes mot mulige skader og ulemper for natur og mennesker i forhold til et mål om å redusere motorferdselen til et minimum. Forhold som må tas med i vurderingen er bl.a. hvilke virkninger motorferdselen vil ha når det gjelder spor i terrenget, støy og forurensning, hvor sårbart området er og konflikter som kan oppstå i forhold til andre interessegrupper og naturmiljø. (...)»

Transport til hytte

«Forskriftens § 5 første ledd bokstav c har en bestemmelse om kjøring til hytte på vinterføre. Hyttekjøring ut over det må vurderes konkret i hvert enkelt tilfelle. Utgangspunktet er at det ikke skal være kurant å få dispensasjon. (...)»

Vurdering:

Rundskriv T-1996-1 fra Miljøverndepartementet utdyper forskriftens § 6, også med hensyn på transport til hytte. Departementet legger til grunn at utgangspunktet er at det ikke skal være

kurant å få dispensasjon for transport av utstyr og bagasje til hytte utover forskriftens § 5 bokstav c. For at tillatelse skal kunne gis, må søkeren blant annet påvise et særlig behov, og behovet må ikke kunne dekkes på annen måte.

Formålet med kjøringen er angitt å være transport av utstyr/bagasje til utbedring av hytta. Altså gjelder søknaden ikke turkjøring. Kjøring vil foregå mellom Selfors og hytta ved Kobbåvatnet, langs etablert traktortrasé. Frakt av utstyr og materiell til vedlikehold i så lite omfang, kan anses for å være et særlig behov. Søker skriver også i sin søknad at de vil søke å løse transportbehovet med snøskuter vinterstid, men at det vil være behov for barmarkskjøring dersom vær og føre ikke tillater frakt med snøskuter. Skulle behovet for barmarkskjøring melde seg, kan det altså vanskelig dekkes på annen måte.

Med tanke på å redusere motorferdselen til et minimum, og med hensyn til at tillatelse kun skal gis i unntakstilfeller, taler det for at søker bare skal innvilges dispensasjon for inntil de tre turene det søkes om. Det anses å være hensiktsmessig i dette tilfellet. Av det vi kan se, vil omsøkt ferdsel ikke føre til nevneverdige skader eller stor slitasje langs etablerte kjørespor.

Den omsøkte kjøringen er vurdert opp mot naturmangfoldlovens § 9 (føre-var-prinsippet). Med de vilkår som settes til barmarkskjøring i dette omfanget vil kjøringen ikke skade naturmangfoldet. Denne kjøringen samt annen kjøring i området vurderes heller ikke til å medføre en for stor belastning på økosystemet.

En helhetsvurdering av omsøkte kjøring taler for at dispensasjon etter forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark etc. § 6 kan gis. Den omsøkte ferdselen, med de begrensninger vi setter vil ikke medføre for stor belastning på skogsvei og naturmiljø, og det foreligger et særlig behov.

SØKNAD OM MOTORFERDSEL - ELLEN HÅKONSEN

Saksbehandler: Thomas Olufsen Skrautvøl
 Arkivsaksnr.: 22/37

Arkiv: K01

Saksnr.: **Utvalg** **Møtedato**
 5/22 Plan og ressursutvalget

02.02.2022

Rådmannens innstilling:

Ellen og Terje Håkonsen gis dispensasjon for kjøring med traktor i forbindelse med vedtransport fra egen skogsteig (gnr/bnr 62/2) samt tilsyn med vannkilde. Dispensasjonen gjelder hele året, fram til og med 31.12.2026.

Dispensasjonen gis på følgende vilkår:

- Trasé: så langt som mulig langs etablert skogsvei/kjørespor mellom Tverrånes 2 og skogsteigen.
- All kjøring utenom angitte formål og trasé er forbudt.
- Kjøring er forbudt i tidsrommet 23.00 – 07.00.
- Dispensasjonen gjelder for inntil 25 årlige turer på barmark, og et ubegrenset antall turer på snødekt mark.
- Ferdslen skal skje hensynsfullt og med hensyn til annen virksomhet i området.
- Kart og dispensasjon skal medbringes og vises fram ved kontroll.
- For kjøring på barmark skal det føres kjørebok. Dato og underskrift skal påføres med kulepenn i kjøreboka før turen tar til. Kjøreboka skal medbringes og fremvises ved kontroll.
- Mislighold av dispensasjonen og/eller vilkår satt i den kan føre til umiddelbar inndragelse av dispensasjonen.

Vedtaket har hjemmel i forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 6.

Søknaden er vurdert etter naturmangfoldloven §§ 8 – 12. En har på grunnlag av tilgjengelig vitenskapelig og erfaringsbasert informasjon tilstrekkelig kunnskap for å si at motorferdsel etter omsøkte trasé ikke vil ha vesentlig innvirkning på, eller vil være en risiko for alvorlige eller irreversible skader på naturmiljøet, naturmangfold og økosystem.

Saksutredning/bakgrunn:

Ellen og Terje Håkonsen søker om tillatelse til kjøring med traktor i forbindelse med vedtransport fra egen skogsteig på gnr/bnr 62/2, samt tilsyn med vannkilde i samme teig. Søker har lagt ved kart over eiendommen, og henviser muntlig til at de har tinglyst adkomst til vedteigen.

Søknaden skal vurderes etter forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 6. Søknaden skal også vurderes mot prinsippene i lov om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) §§ 8 til 12.

Lovgrunnlag:

Forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 6:

I unntakstilfelle kan kommunen etter skriftlig søknad gi tillatelse til kjøring utover § 2–§ 5, dersom søkeren påviser et særlig behov som ikke knytter seg til turkjøring, og som ikke kan dekkes på annen måte. Før eventuell tillatelse gis, skal transportbehovet vurderes mot mulige skader og ulemper i forhold til et mål om å redusere motorferdselen til et minimum.

Rundskriv T-1996-1:

7.3.2 Tillatelse ved særlig behov, § 6

Lovens vilkår

«Bestemmelsen er streng. Følgende betingelser må være oppfylt for at tillatelse skal kunne gis:

- søkeren må påvise et særlig behov,
- behovet må ikke knytte seg til turkjøring,
- behovet må ikke kunne dekkes på annen måte, og
- behovet må vurderes mot mulige skader og ulemper ut fra målet om å redusere motorferdselen til et minimum.

Hva som er «unntakstilfeller», «særlig behov som ikke knytter seg til turkjøring» og «som ikke kan dekkes på annen måte» beror på en konkret skjønnsmessig vurdering. Ved skjønnsvurderingen må lokale forhold kunne spille inn, men likevel slik at bestemmelsens strenghet ivaretas.»

Kommunen kan gi tillatelse

«Etter bestemmelsen kan kommunen i unntakstilfelle gi tillatelse. Dette betyr at det beror på et forvaltningsmessig skjønn (en skjønnsmessig helhetsvurdering) om tillatelse skal gis eller nektes dersom vilkårene er oppfylt.

Ved denne vurderingen skal behovet for transport vurderes mot mulige skader og ulemper for natur og mennesker i forhold til et mål om å redusere motorferdselen til et minimum. Forhold som må tas med i vurderingen er bl.a. hvilke virkninger motorferdselen vil ha når det gjelder spor i terrenget, støy og forurensning, hvor sårbart området er og konflikter som kan oppstå i forhold til andre interessegrupper og naturmiljø.

Stadig nye typer barmarkskjøretøy tas i bruk, f.eks. firehjulsdrevne biler, 3- og 4-hjuls motorsykler m.v. Erfaringene viser at de terrenggående motorkjøretøyene volder betydelig slitasje og skade på terrenget ved at belter og hjul vil etterlate seg merker og sår i naturen. (...) På grunn av den sterke økningen i barmarkskjøring, og de store terrengskadene slik kjøring gir, skal forskriftens § 6 praktiseres enda strengere for barmarkskjøring enn for kjøring på vinterføre. Barmarkskjøring kan kun tillates i helt spesielle tilfeller. Kan det komme på tale å gi dispensasjon for barmarkskjøring etter forskriftens § 6, skal det skje etter en meget streng vurdering av vilkårene.

Etter motorferdselloven § 2 tredje ledd anses veg i utmark som ikke er opparbeidet for kjøring med vanlig bil, f.eks. traktorveg, som utmark i forhold til loven.

Det følger videre av bestemmelsen at veg i utmark som er opparbeidet for kjøring med bil, anses som utmark om vinteren dersom den ikke er brøytet for kjøring med bil. Kjøring på veger som må anses som utmark etter lovens § 2, vil ofte være den trasé der motorferdselen vil gjøre minst skade eller være til minst ulempe. Det vil være lettere å gi tillatelse til kjøring når den kan foregå langs slike veger.

Den enkelte søknad må ses i sammenheng med forventet antall tilsvarende søknader. Selv om den enkelte tillatelse ikke vil by på vesentlige ulemper, kan en søknad avslås av hensyn til de samlede konsekvenser av å innvilge tilsvarende søknader.

Søknad etter forskriftens § 6 skal være skriftlig, og i søknaden må søker redegjøre for behovet for transporten. Dersom kommunen finner det nødvendig, kan det kreves at søker framlegger kart. Gjelder søknaden barmarkskjøring, bør kommunen spesielt påse at alternative transportmåter er vurdert og at kjøringen såvidt mulig følger eldre kjørespor.»

Vurdering:

Rundskriv T-1996-1 fra Miljøverndepartementet utdyper forskriftens § 6, særlig med hensyn på kjøring på barmark. Departementet legger til grunn at barmarkskjøring kun kan tillates i helt spesielle tilfeller, og at en eventuell tillatelse skal skje etter en meget streng vurdering av vilkårene. Det vil dog være lettere å gi tillatelse til kjøring som skal foregå langs veier som etter motorferdselloven § 2 anses som utmark. For at tillatelse skal kunne gis, må søkeren blant annet påvise et særlig behov, og behovet må ikke kunne dekkes på annen måte.

Formålet med kjøringen er angitt å være utkjøring av ved etter hogst på egen skogsteig. Normalt vil dette være direkte hjemlet i lovverket, men det betinger at arealet produktiv skog er av en viss størrelse (minst 25 daa). Denne skogsteigen er på om lag 9 daa, og oppfyller ikke dette kravet, og det må derfor søkes særskilt om tillatelse. Her kan nevnes at dersom skogsteigen hadde vært over 25 daa, ville det for søker vært uproblematisk å ferdes med traktor for å dekke formålet de her har søkt om tillatelse til.

Kjøring skal foregå med traktor langs etablerte ruter, nettopp for å frakte ved og for å føre tilsyn med vannkilde. Altså gjelder dette ikke turkjøring. Håkonsen har tidligere fått dispensasjon til samme formål, men da med begrensning på 10 årlige turer. Av det vi kan se, vil ferdsel med traktor i dette omfanget ikke føre til stor slitasje på skogsveien/underlaget. Kommunens retningslinjer for motorferdsel i utmark og på islagte vassdrag setter en øvre grense på 25 årlige turer for barmarkskjøring. Dette antallet turer synes hensiktsmessig også i dette tilfellet, og er i overenstemmelse med etablert praksis for liknende saker. Og en øvre grense på 25 årlige turer betyr dessuten ikke at søker *må* kjøre 25 turer, dersom behovet noen år fint dekkes med fire turer.

Når det gjelder bestemmelsens øvrige vilkår, kan vi anse at søkeren har påvist et særlig behov for transport. Vedtransport bør være et kurant formål, og kan således vurderes som et særlig behov. Det samme kan sies om tilsyn med egen vannkilde. Samtidig må ikke behovet kunne dekkes på andre måter. Søkere disponerer etter hva vi forstår ikke snøskuter, men traktor. Og det synes hensiktsmessig å kunne benytte traktoren både sommer som vinter. Med hensyn på at det er mulig å benytte skogsvei for transport til og fra skogsteigen, ser vi at bruk av traktor på kan være hensiktsmessig, og forsvares med angitt formål.

Den omsøkte kjøringen er vurdert opp mot naturmangfoldlovens § 9 (føre-var-prinsippet). Med de vilkår som settes til motorferdsel i dette omfanget vil kjøringen ikke skade naturmangfoldet. Denne kjøringen samt annen kjøring i området vurderes heller ikke til å medføre en for stor belastning på økosystemet.

En helhetsvurdering av omsøkte kjøring taler for at dispensasjon etter forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 6 kan gis. Den omsøkte ferdselen, med de begrensninger vi setter vil ikke medføre for stor belastning på terreng og naturmiljø, og det foreligger et særlig behov.